

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616204322
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616204322.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu STEFE THS, s.r.o., so sídlom v Revúcej, Okružná 42/9, IČO: 36 045 403, zastúpeného AKSK, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. SNP 15, IČO: 36 859 711, proti žalovanému I. V., narodenému XX.XX.XXXX, bytom v D. L. E., F. XX/XX, o 6.175,67 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 09.01.2017 č. k. 7C/93/2016-104

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 6.175,67 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 08.05.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania.

V prevyšujúcej vyhovujúcej časti ohľadne úroku z omeškania m e n í rozsudok tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sumu 6.175,67 € a 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 6.175,67 € od 1.3.2016 do zaplatenia. Zároveň vyslovil, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia uvedenej sumy titulom neuhradenia platieb za dodávku a odber tepla v nebytových priestoroch vo vlastníctve žalovaného. Dodávka tepla do uvedených priestorov bola realizovaná bez právneho titulu, preto žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úhrad za dodávky tepla za obdobie od 1.4.2014 do 29.2.2016 v zmysle ust. § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, teda titulom bezdôvodného obohatenia.

3. Právne vec posúdil podľa § 10 ods.1, § 19 ods.1, § 22 ods.1, 2, 3 zák. č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike (ďalej len „zák. č. 657/2004 Z.z.“), § 451 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

4. Dospel k záveru, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Konštatoval, že žalobca dostatočne preukázal aktívnu legitimáciu v konaní a to, že od roku 2009 dodával teplo do nebytových priestorov, ktorých výlučným vlastníkom je (okrem iných vlastníkov a spoluvlastníkov spoločných priestorov) aj žalovaný, pričom odberateľský objekt sa nachádza na L.. S. G. č.XX E. B.. Medzi sporovými stranami nebola uzavretá zmluva o dodávke tepla, ako to vyžaduje zákon o tepelnej energetike. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že sa jedná o neoprávnený odber s poukazom na § 19 ods.1 a § 22 ods.1 zák. č. 657/2004 Z.z.. Konštatoval, že všetky skutočnosti uvádzané v konaní boli predmetom vyšetrovacieho konania vedeného ORPZ v Lučenci ČVS: M.-XXX/-E.-XXXX, ktoré bolo uznesením zo dňa 25.10.2016

zastavené, nakoľko skutok, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. V trestnom konaní bol žalobca odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Súd dospel k záveru z obsahu písomných vyjadrení žalovaného predložených v tomto konaní, ako aj výpovede realizovanej vo vyšetrovacom spise, že žalovaný požadovanú dlžnú platbu za odber tepla za obdobie od 1.4.2014 do 29.2.2016 nepopiera, tento nárok nenapáda ani čo do základu ani čo do výšky. Nakoľko dlžná suma zo strany žalovaného uhradená nebola, súd dospel k záveru, že sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, a preto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať žalobcovi.

5. Súd zároveň s poukazom na § 517 ods.1, 2 OZ a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi nárok na náhradu úroku z omeškania, a to vo výške 5,05% ročne z priznanej sumy od 1.3.2016 do zaplatenia.

6. Onároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, podľa obsahu odvolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí, nakoľko žalobca nereagoval na jeho list, v ktorom žiadal o odpojenie od dodávky tepla, preto považuje dodávku tepla „pod nátlakom“. Uviedol, že odôvodnenie, že spoločnosť mala technické problémy s odpojením, sú problémom spoločnosti.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne argumenty, pre ktoré by bolo možné rozsudok považovať za nesprávny. Konštatoval, že žalovaný mal možnosť niekoľkokrát sa dostať na pojednávanie, kde mohol prezentovať svoje závery a názory ako aj písomne sa relevantne vyjadriť. Ak deklaroval svoj záujem na dohode so žalobcom, do dnešného dňa so žalobcom žiadnu dohodu neuzavrel, ani sa nestretol, nekontaktoval ho a samozrejme na pojednávanie sa pravidelne nedostavoval. Zotrval na doterajšej argumentácii, a to, že žalobca nemohol len tak vniknúť do majetku tretej osoby, to znamená aj na samotné odpojenie sa vyžaduje súčinnosť žalovaného, čo žalovaný neposkytol. Žalovaný nemusel teplo od žalobcu odoberať, stačilo uzavrieť prírodný ventil do jeho vykurovacích telies, čím by sa odoberaniu tepla zabránilo, to sa však nestalo, a teda o nútený odber nemohlo ísť, keďže žalovaný dobrovoľne prírodné ventily neuzavrel a teplo odoberal. Žalovaný mohol aj sám iniciovať u žalobcu odpojenie od dodávky, čo sa však od roku 2009 nestalo.

9. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo žalovanému odoslané dňa 3.4.2017. Žalovaný nevyužil právo na repliku.

10. Odvolací súd pred prejednaním odvolania vyzval žalobcu a žalovaného v zmysle ustanovenia § 382 CSP, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovení § 19 ods. 1, § 22 ods. 1,2 zák. č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, § 420, § 442 ods. 1 a § 563 Občianskeho zákonníka, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

11. Žalobca sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadril.

12. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.07.2017 na výzvu odvolacieho súdu uviedol, že žalobca nereagoval na jeho list, v ktorom žiadal o odpojenie od dodávky tepla. Prípojku si žalovaný nevybudoval sám, bola súčasťou objektu a odber tepla bol realizovaný s vedomím dodávateľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa nepovažoval zodpovedným za škodu, ktorá bola spôsobená odberom tepla, skôr to považoval za nedbalosť žalobcu, ktorá neriešila tento problém. Odber považoval za nútený - vynucovaný.

13. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 25.07.2017 bolo žalobcovi odoslané dňa 07.08.2017.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je iba čiastočne dôvodné (čo do zaplatenia úroku z omeškania).

15. Rozsudok je vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.175,67 € s 5% úrokom z omeškania od 08.05.2016 do zaplataenia vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12.09.2017 o 12.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 5.9.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

17. Žalovaný namietal odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod v potvrdenej časti nie je naplnený.

20. Aj keď súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak žalobou uplatnený nárok posudzoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, napriek tomuto nesprávnemu právnemu posúdeniu (aplikoval ustanovenie právnej normy, ktorá na vec nedopadá - § 451 OZ) vecne správne rozhodol, keď zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 6.175,67 €, lebo v tomto rozsahu vznikla žalobcovi škoda, ktorú spôsobil žalovaný neoprávneným odberom podľa § 22 ods. 2 zák. č. 657/2004 Z.z..

21. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

22. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že súdom zistený skutkový stav z vykonaných dôkazov bol dostatočným podkladom pre rozhodnutie v spore (§ 215 ods.1 CSP).

23. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci.

24. Súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok posudzoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bez povšimnutia súdu prvej inštancie však zostalo ustanovenie § 22 ods. 2 zák. č. 657/2004 Z.z., ktoré v spore síce citoval, ale na vec neaplikoval.

25. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a žalovaný to ani nepopieral, že medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá zmluva o dodávke a odbere tepla. Napriek tejto skutočnosti bolo do objektov žalovaného teplo dodávané.

26. Podľa ust. § 19 ods. 1 zák. č. 657/2004 Z.z., dodávka tepla sa uskutočňuje na základe písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla medzi dodávateľom a odberateľom.

27. Podľa ust. § 22 ods. 1 zák. č. 657/2004 Z.z., neoprávneným odberom tepla je odber tepla bez uzavretej písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla s výnimkou uvedenou v § 19 ods. 3 písm. b) alebo v rozpore s uzavretou zmluvou alebo odber tepla z verejného rozvodu tepla alebo z tepelnej prípojky sa uskutočňuje bez vedomia a súhlasu dodávateľa.

28. Podľa § 22 ods. 2 zák. č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, za škodu spôsobenú dodávateľovi neoprávneným odberom tepla zodpovedá osoba, ktorá neoprávnene teplo odobrala.

29. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, nakoľko medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako odberateľom nebola uzavretá písomná zmluva o dodávke a odbere tepla, na strane žalovaného došlo k neoprávnenému odberu tepla. Žalovaný v spore nenamietal a ani netvrdil, že mu teplo nebolo dodávané, teda, že neodoberal neoprávnené teplo. S poukazom na ust. § 22 ods. 2 zák. č. 657/2004 Z.z. tak žalovaný naplnil znaky neoprávneného odberu, preto zodpovedá za škodu spôsobenú dodávateľovi neoprávneným odberom tepla.

30. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

31. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

32. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

33. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Môže k nemu dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných predpisov a iných noriem, ktoré mal žalovaný zachovávať zo zmlúv alebo iných právnych úkonov, prípadne i z porušenia ust. § 415.

34. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom.

35. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade preukázaná. Nemožno ju len predpokladať.

36. Zavinenie znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode, vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo vedomá, či nevedomá nedbanlivosť. Pre vznik zodpovednosti za škodu sa vyžaduje splnenie všetkých štyroch zákonných predpokladov súčasne a tieto predpoklady vždy musí preukázať poškodený, t.j. žalobca. Zavinenie nemusí poškodený preukazovať, zákonodarca ho prezumuje a dôkazné bremeno smerujúce k vyvráteniu domnienky viny znáša škodca, t.j. žalovaný (v zmysle ust. § 420 ods. 3 Obč. zák. zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil).

37. Pokiaľ ide o splnenie prvého z predpokladov, t.j. protiprávného úkonu žalovaného, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o splnení tohto predpokladu pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému odberu tepla v zmysle § 22 ods. 1 zák. č. 657/2004 Z.z., nakoľko teplo odoberal bez písomne uzavretej zmluvy.

38. Bol tak naplnený prvý z predpokladov zodpovednosti za škodu zo strany žalovaného.

39. Vykonaným dokazovaním bol preukázaný aj vznik škody v dôsledku vyššie uvedeného zavineného protiprávného konania žalovaného v celom žalobou uplatnenom rozsahu.

40. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške, ktorá zodpovedá cene množstva tepla dodaného do nebytových priestorov žalovaného, vyčíslenej z celkového množstva tepla dodaného do celého objektu (existuje tam len jedno určené meradlo pre celý objekt), ktoré bolo rozpočítané medzi odberateľov podľa veľkosti podlahovej plochy nebytových priestorov, a vynásobenej variabilnou zložkou ceny tepla.

41. Za žalobou uplatnené obdobie tak škoda predstavuje sumu 1.247,83 € (04 až 12/2014), sumu 3.841,86 € (01 až 12/2015) a sumu 1.085,97 € (01 až 02/2016), spolu 6.175,67 €.

42. Odvolací súd sa rovnako ako súd prvej inštancie stotožnil so spôsobom vyčíslenia výšky škody uplatnenej žalobcom. Odvolací súd iba poznamenáva, že žalovaný v odvolaní nenamietal žalobcom vyčíslenú cenu za dodané teplo, rovnajúcu sa výške spôsobenej škody. Navyše z písomného vyjadrenia žalovaného, ako aj z jeho výpovede vo vyšetrovacom spise vyplynulo, že je ochotný uzavrieť na dlžnú sumu dohodu, resp. zmier.

43. Vykonaným dokazovaním bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi vznikom škody v dôsledku vyššie uvedeného zavineného protiprávneho konania žalovaného, nakoľko žalobou uplatnená škoda vznikla žalobcovi v dôsledku odberu tepla zo strany žalovaného bez uzavretej zmluvy o dodávke a odbere tepla.

44. Námieta žalovaný, že sa jednalo o nútený odber tepla, nie je dôvodná. Žalovaný mohol požiadať o prerušenie dodávky tepla, za týmto účelom bol však povinný sprístupniť nebytové priestory žalobcovi na vykonanie potrebných technických úkonov, čo však neurobil. Na sprístupnenie priestorov bol zo strany žalobcu vyzvaný aj listom zo dňa 03.12.2015 (čl. 12), na ktorý nereagoval.

45. Rovnako nedôvodná je aj odvolacia námieta žalovaného, že technické problémy spoločnosti s odpojením sú problémom spoločnosti.

46. Zo situačného plánu rozvodu tepla predloženého žalobcom (čl. 68) vyplynulo, že tepelný rozvod z kotolne vedie cez nebytové priestory žalovaného do nebytových priestorov ďalších odberateľov. Odstavenie dodávky tepla do nebytových priestorov žalovaného by tak znamenalo aj odstavenie dodávky tepla ďalších odberateľov v nebytových priestoroch, nachádzajúcich sa v susedstve nebytových priestorov žalovaného. Technicky možné bolo prerušenie dodávky tepla iba v priestoroch žalovaného zatvorením prípojných ventilov v priestoroch žalovaného, na vykonanie ktorých úkonov však žalovaný priestory nesprístupnil. Z uvedeného dôvodu nevykonanie prerušenia dodávky tepla žalovanému tak nemožno označiť „za problém spoločnosti žalobcu“.

47. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.175,67 € s 5% úrokom z omeškania ročne od 08.05.2016 do zaplatenia ako vecne správny, potvrdil.

48. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 6.175,67 € od 01.03.2016 do zaplatenia. S poukazom na ust. § 517 ods. 1,2 OZ v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. argumentoval, že žalovaný sa dostal do omeškania neplatením platieb za odber plynu, a preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania počnúc dňom uvedeným v žalobe.

49. S týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje.

50. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

51. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

52. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

53. V zmysle § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že dlžník je v omeškaní, ak 1/ nesplnil svoj záväzok včas, 2/ nesplnil záväzok riadne.

55. V prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok včas, omeškanie spočíva v porušení záväzku vo vzťahu k času plnenia. Čas plnenia záväzku je spravidla určený v zmluve alebo vyplýva z osobitných ustanovení upravujúcich čas plnenia pri jednotlivých typoch zmlúv. V týchto prípadoch sa dlžník dostane do omeškania uplynutím času plnenia. Na to, aby sa dlžník dostal do omeškania, nie je potrebný žiadny právny úkon zo strany veriteľa. Stačí, že uplynie deň splatnosti a v tomto čase nedošlo k riadnemu plneniu. Omeškanie teda nastáva automaticky, priamo zo zákona (§ 517 ods. 1 OZ).

56. Ak čas plnenia nie je dohodnutý a nie je ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, platí všeobecná úprava obsiahnutá v § 563 OZ.

57. V zmysle § 563 OZ v prípade, keď čas plnenia nie je dohodnutý, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu potom, čo ho veriteľ o plnenie požiada. To znamená, že v takomto prípade omeškanie nenastáva automaticky uplynutím času plnenia tak, ako je to v prípade, keď je čas plnenia určený, ale veriteľ musí dlžníka požiadať o plnenie (tzv. interpelácia). Týmto svojim jednostranným úkonom vytvorí predpoklady na omeškanie dlžníka a dlžník je povinný plniť najneskôr v deň nasledujúci po požiadaní. Za výzvu na plnenie sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania (žaloba podaná veriteľom) a v takomto prípade vzniká povinnosť dlžníka plniť v deň po doručení žaloby dlžníkovi. Ak dlžník nesplní svoj dlh nasledujúci deň po dni, kedy bol na plnenie vyzvaný, bude v omeškaní s plnením a veriteľovi vzniká právo na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1,2 OZ.

58. V prejednávanom spore čas plnenia medzi stranami sporu nebol dohodnutý, nakoľko nárok žalobcu vyplýval z neoprávneného odberu plynu žalovaným, čím na strane žalobcu vznikla škoda.

59. Keďže v Občianskom zákonníku pri nárokoch na náhradu škody nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ust. § 563 OZ vychádzať z toho, že škodu je škodca povinný vydať prvý deň potom, čo ho poškodený požiadal o náhradu škody, a ak nedošlo požiadanie škodcovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; zročnosť pohľadávky nastane deň po doručení tejto žaloby žalovanému (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 210/2005, uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 37/2006).

60. Ak teda čas plnenia nie je dohodnutý a nie je ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, uplatní sa všeobecné pravidlo podľa § 563 OZ, podľa ktorého dobu plnenia určí veriteľ tým, že plnenie požaduje. V prípade náhrady škody môže túto požadovať okamihom jej vzniku, teda odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, za predpokladu, že poškodený má vedomosť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

61. V prejednávanom spore žalobca preukázal doručenie výzvy zo dňa 03.12.2015 žalovanému, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 25.586,26 € za dodané teplo, pričom predmetná suma bola špecifikovaná v prílohe listu. Z prílohy k výzve na zaplatenie dlžnej sumy vyplynula špecifikácia pohľadávok voči žalovanému k 03.12.2015, pričom sa konkrétne jednalo o faktúry so splatnosťou od 31.03.2009 do 28.03.2014.

62. Predmetom sporu bol však nárok žalobcu na náhradu škody titulom neoprávneného odberu plynu za obdobie od 01.04.2014 do 29.02.2016.

63. Žalobca teda v konaní nepreukázal doručenie výzvy na plnenie (za sporné obdobie) žalovanému pred podaním žaloby, preto za prvú výzvu na plnenie možno považovať až doručenie žaloby žalovanému dňa 06.05.2016. Žalovaný mal teda plniť nasledujúci deň, t.j. 07.05.2016 a keďže tak neurobil, dostal sa nasledujúcim dňom do omeškania (08.05.2016).

64. Základná sadzba Európskej centrálnej banky k 1. dňu omeškania, t.j. k 08.05.2016 predstavovala 0,00% a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov predstavuje výška úrokov z omeškania k tomuto dňu 5% ročne.

65. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5% ročne úrok z omeškania zo sumy 6.175,67 € od 08.05.2016 do zaplatenia v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP a v prevyšujúcej vyhovujúcej časti zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietol.

66. O nároku na náhradu trov celého konania (na súde prvej inštancie i odvolacieho) odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca po rozhodnutí odvolacieho súdu mal neúspech v konaní iba v nepatrnej časti, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov celého konania voči neúspešnému žalovanému. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

67. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).